

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Acest cuvânt este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și în acest nume se botează și sunt apoi cei ce li se binevestește venirea împărăției cerurilor de către cei ce o binevestesc pe ea și pe Dumnezeu ei pe pământ peste oameni, căci multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, și apoi să le facă ei cunoscute oamenilor pe pământ. Amin.

Să se întărească spre veghe și să se deschidă porțile pentru cuvântul Meu ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi! Sunt Domnul, și Mă vestesc când vin, și apoi vin, iar venirea Mea se face cuvânt și hrănesc cu el un popor. În toate vremile de sub cer când Eu am grăit pe pământ am avut un popor căruia să-i grăiesc, și singur n-am grăit, chiar dacă celor ce le-am grăit n-au împlinit cuvântul Meu.

Pace ție, poporul Meu de la izvor! S-au adunat oaspeți, tată, ca să ia din izvorul Meu, și Eu am cu cine să grăiesc în ziua aceasta. E sărbătoarea mamei Mele Fecioara, și duhul iubirii de Dumnezeu i-a strâns în jurul izvorului Meu de cuvânt pe cei adunați în ziua aceasta în curțile Mele, în grădinile Mele cu tine. Pace ție, fiule, că tu Mi-ai pregătit ca să stau la masă cu cei ce, auzindu-Mă cu grăirea Mea, s-au hrănit din ea, și acum au venit să-și hrănească iubirea, credința și iubirea, căci în iubire nu este frică atunci când ea duce spre desăvârșirea ei pe cei ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

O, popor de la izvor, oamenii care așteaptă venirea Mea, auzind despre ea pe câte cineva care vestește cu îndrăzneală că Eu vin într-un anume loc și timp, aceia pun apoi în pregătire o mulțime de vreme și de cheltuială și de oboseală și de planuri peste planuri, și apoi așteaptă ziua vestită, și se deznădăjduiesc de ea apoi, dar tu, tată, iată ce frumos Mă aștepți când vin la tine cuvânt! Tu stai pe scăunute sau jos pe pajiște și, gata, Eu vin și grăiesc cu tine, și vin de atâtea ori la tine, și iată ce frumoasă este venirea Mea când nimeni nu Mă așteaptă să vin, dar voi Mă așteptați frumos când vin, fiilor, și știți când vin, căci Duhul Tatălui Meu vă descoperă vouă, și vă descoperă sfinții când ei se pregătesc și vin cu Mine din cer la voi pe calea cuvântului Meu în zilele sărbătorilor lor de pe pământ cu cei credincioși, care știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și care nu-L părăsesc pe El pentru ei înșiși.

O, ce durere îmi fac cei ce cred Mie și apoi Mă părăsesc pentru ei înșiși! O, ce durere pe Mine că nu Mă pot bizui pe om! Dau să Mă sprijin cu omul, și apoi el se satură și nu mai stă cu Mine, ci Mă părăsește și se duce de la Mine și iese de sub greul Meu cel dătător de putere sfântă în om. O, așa a făcut Adam după ce Eu i-am dat raiul de casă, și apoi el s-a smuls pe sine din rai prin neascultare, și în loc să se supere pe el, s-a supărat pe Mine și M-a părăsit pe pământ, căci așa pățește omul care se supără pe Dumnezeu pentru lucrarea Sa cea cu tâlc peste om, dar când omul îl iubește pe Dumnezeu, dragostea lui îl face pe el Dumnezeu, și atunci Dumnezeu Se face om, și așa sunt Eu una cu omul în același trup, aceeași dragoste, și unul pentru altul trăim, dar când dragostea din om nu lucrează așa, nu este ea, ci este omul cu firea lui cea căzută, cu nestatornicia lui, care este vânt al îndoielii, vânt dăunător iubirii Mele în om.

Pace vouă, celor ce ați venit la izvorul Meu de cuvânt, care curge din cer în grădinița sa de azi ca să se dea celor ce iubesc pe Dumnezeu! O, pace vouă, vă spune vouă mama Mea Fecioara, cea cu har dăruită de Tatăl pentru Mine și pentru cei ce cred în Mine, Fiul ei iubit, întru Care Tatăl a binevoit pe pământ! Am venit pe pământ întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara și M-am făcut Om, și apoi M-am lăsat jertfă pentru răscumpărarea omului, căci omul și-a pierdut viața încă de la căderea lui Adam din rai. La întruparea Mea Tatăl a trimis pe Duhul Sfânt la mama Mea Fecioara și a cuvântat peste ea vestind-o despre nașterea Mea, și ea Mi-a fost mamă, iar

Duhul Sfânt al Tatălui Mi-a fost tată și M-am născut pe pământ apoi pentru ca să fiu de la Tatăl Mântuitor celor credincioși, pe care credința îi aduce la sfințenie, iar sfințenia este iubirea de Dumnezeu în om.

O, pace vouă, celor ce iubiți cuvântul Meu, care se naște din gura Mea în ieslea sa de azi pentru cei ce cred venirii Mele de azi după om, căci iarăși Tatăl M-a trimis după om, iar cei ce aud glasul Meu de la izvor înviază din moartea nepăsării și se scoală în întâmpinarea Mea și împlinesc întru ei cuvântul Meu, căci iubirea Mea din om îl face dumnezeu pe om, și om pe Dumnezeu în cel credincios Lui. O, vă întâmpin cu mama Mea Fecioara, cea plină de poază de viață pentru cei ce caută viața, căci viața trebuie trăită după legea veșniciei, și n-are cine să-l mai învețe din cer pe om veșnicia sa cea de la Mine dată lui dacă el o trăiește pe pământ.

Hai, mama Mea, hai să le dăm din duhul veșniciei învățătură de viață veșnică, mamă, Eu în tine, și tu în Mine ești când învățăm pe cei ce Ne iubesc crezând și venind. Hai, hrănește-i, mamă! Amin, amin, amin.

– O, Fiule, o, Fiule scump al meu, cei ce Ne iubesc sunt cei asemenea Nouă, căci Noi suntem îndurerați, Fiule scump. De la neputința omului de a Ne iubi suntem Noi îndurerați. O, nu Ne poate iubi omul, Fiule scump! Iubirea cea pentru sine îi taie omului puterea să Ne iubească, căci fără iubirea de Dumnezeu în el omul nu este veșnic, veșnic mereu pe pământ. Mă așez cu duhul veșniciei înaintea celor adunați la izvorul Tău de cuvânt în ziua mea de serbare când am intrat cu Tine între cei din cer, care au iubit pe pământ veșnicia ca viață a lor. Mă așez să învăț pe cei veniți ca să bea de la Tine și vreau să-i învăț pe ei duhul veșniciei. El îl ajută pe om să nu piară, căci cine se încrede în judecata sa pentru tot ce face el bun sau rău, acela nu poate cu calea veșniciei, nu poate cu ascultarea, așa cum Adam n-a putut. Diavolul cel viclean este atras de om prin neascultare, prin nesupunere și prin cârtirea omului asupra celui ce-l călăuzește pe el în duhul veșniciei, în duhul ascultării, ca nu cumva neascultarea lui să nască luiși pe diavolul, care se face duhul iscodirii în mintea omului, și apoi cârtire în om, Fiule învățător de viață veșnică în om. îi îndemn pe cei ce vin și beau cu credință și cu iubire din izvorul Tău și le spun că neascultarea îl îndeamnă pe om să se încreadă în sine, și așa se naște ea în om și apoi în fapta omului, bună sau rea. Cel ce vrea să aibă în el viață veșnică până la sfârșitul său cel de pe pământ, acela este cel ce nu se încrede în sine și în judecata minții lui, ci stă în mâna celui de care ascultă pentru mântuirea sa, și prin care Domnul este cu el, iar altfel nu poate fi cu Dumnezeu omul. O, cum să-l facem pe om să creadă ceea ce am spus eu acum despre cei ce sunt ai lui Dumnezeu? Cum să facem, Fiule scump al meu?

O, eu am stat în mare, mare ascultare, vă spun eu vouă, celor veniți la izvor. Vă învăț harul ascultării, fiilor. Cel ce nu mai ascultă îl judecă pe cel de care a ascultat și îi dă în el început diavolului și apoi libertate în el, și așa atrage omul asupra sa viclenia diavolului. O, căutați să ascultați, fiilor, căci iubirea cea pentru cer îl împodobește pe om cu ascultarea și cu sfiala sfântă apoi pentru toate pe care el le lucrează față în față cu Dumnezeu. Vă îndemn, fii și fiice, să nu-L iubiți pe Dumnezeu de ochii lumii sau de ochii Domnului. O, nu fiți cu Domnul înaintea lumii ca și lumea, nu fiți cu voi înaintea lumii ca și ea dacă sunteți ai Domnului, căci aceasta este viclenie! O, nu vă fie rușine cu duhul iubirii de Dumnezeu înaintea lumii necredincioase, ci fie-vă rușine cu voi înaintea Domnului dacă ați semăna cu lumea înaintea lumii! îmbrăcați-vă, dar, cuviincios înaintea lui Dumnezeu, și tot așa și înaintea lumii, o, fii și fiice! Domnul a pus lege veșnică peste om când a înființat El legea iubirii nestinse în om pentru Dumnezeu. O, nu vă lăsați înșelați, fii și fiice! Domnul este Cel ce vede omul mai mult decât omul pe om, iar omului îi trebuie iubire nestinsă pentru ca să fie ea iubire pentru Dumnezeu. O, fiți statornici în duhul cuviincioșiei înaintea Domnului și înaintea oamenilor la fel! O, nu umblați cu capul descoperit, nu purtați îmbrăcăminte necuviincioasă, căci îngerii și sfinții vă doresc mereu ai lor să fiți, dar mereu, mereu ai lor, fii și fiice! Când omul iubește pe Dumnezeu nu mai poate iubi pe ale sale, ci numai pe cele ce plac lui Dumnezeu cu viață veșnică în om. O, veniți la izvor, dar luați și

învățătură pentru împlinit în voi dacă veniți să auziți de la masa Sa. Este o vorbă pentru cei ce fac și rele lângă cele bune făcute ale lor, și pentru care se duce vestea între mulți, și se spune în vorba aceea: „s-a dus vestea ca de popă tuns”. Vă spun această zicală din popor ca să înțelegeți că atunci când omul calcă legea sfințeniei se duce de el vestea pentru călcarea lui peste lege, așa cum se ducea vestea pe vremuri de preotul care cuteza să-și cioplească chipul și capul, chipul omului sfânt, care nu poate fi tuns, și să mai fie și sfânt apoi. Așa este cu statornicia împlinirii Domnului în voi, mereu împlinitori, fără să vă sfiți de oameni, căci Dumnezeu în om și cu omul mereu este o slavă a omului, nu este o rușine chipul lui Dumnezeu în om și pe fața și pe chipul omului. Eu am purtat mereu, mereu chipul lui Dumnezeu în ființa mea, în purtarea mea, în pasul meu pe pământ și pe tot chipul meu, și am fost de mult sprijin celor ce învățau pe Dumnezeu pentru viața lor, și apoi se făceau și ei învățători cu viața lor peste viața altora, și așa creștea Domnul în viața multora, din unii în alții viață, și unii pe alții se dădeau Domnului, și așa se dădeau Domnului cei ce-L voiau pe Domnul de viață a lor.

O, dacă-L iubiți pe Domnul iubiți-L cu împlinire și mereu iubiți-L, fii și fiice! O, nu se poate numai cu inima sau numai cu gura, ci toate se cer cu împlinire pentru slava Domnului pe pământ, că mare trebuie să fie slava Domnului și multă să fie prin cei ce-L iubesc pe El înaintea oamenilor, care așa învață ei iubirea de Dumnezeu, văzută în om pe pământ, din cer și de pe pământ văzută în om. O, dacă-L iubiți pe Domnul luați cu amănuntul din cuvântul Lui învățătura vieții veșnice, care are viață în om, și așa să fiți și așa să stați înaintea Domnului și înaintea oamenilor, și veți fi vestitorii primăverii, vestitorii împărăției cerurilor, care vine mereu, mereu pe pământ cu vestea ei și cu fața ei cea sfântă în om. împărăția cerurilor este înăuntrul omului, așa v-a spus Fiul meu Iisus Hristos. Așa să învățați voi locașul ei pe pământ, așa să fiți voi fiii ei înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și așa vă veți boteza voi în acest nume: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeu celor credincioși. Amin. O, numai așa, numai așa poate fi omul fiu al lui Dumnezeu. Fiul meu a fost iubirea Tatălui pentru om și ne-a spus că ne numește fiii Lui, pentru că ne-a dat putere să ne facem fiii Lui. O, faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, căci El v-a învățat să aveți această putere, ca să vă numiți apoi fii ai Săi. Deschideți cartea și luați din ea tot ce trebuie să aibă în firea sa un copil al lui Iisus Hristos. Eu iarăși voi sta cu voi în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii și iarăși vă voi da putere de viață veșnică în voi. Amin.

Și acum stau cu voi, petrec cu voi, iubesc cu voi, simt cu voi și dau să pun peste voi harul sfințeniei de duh și de trup, dar deschideți-vă, fiilor! Fiți înțelepți din cer și învățați să deschideți Domnului și să stați deschiși pentru venirea Lui cu multe taine pentru voi! Iată ce mult Se dă El vouă! Dați-vă și voi Lui! Amin.

O, Fiule scump, le-am dat lor iubirea mea, învățându-i să fie sfinți și veșnici, și le vom mai da iarăși și le vom trimite lor prin trimișii Noștri către oameni. Eu, Fiule scump, Te bucur în durerile Tale și în durerile mele, căci tot cerul sfânt este asemenea Ție. Pace Ție cu poporul Tău la masă de cuvânt în zi de sărbătoare a mea între sfinți! Pace Ție, că ești îndurerat, Fiule Doamne! O, ce îndurerat ești! Te mărturisesc eu îndurerat cum ești de la cei ce nu iubesc ascultarea de Tine, și tot cerul de sfinți se aseamănă Ție, Fiule îndurerat! Amin, amin, amin.

– îndurerat, mamă, dar plin de cuvânt pentru fii ca să-Mi pot purta durerea. Cuvântul este mare alin și pentru Noi, nu numai pentru cei de pe pământ care se alină cu Noi și de la Noi, mamă. Cuvântul este leacul cel pentru toate durerile, și Eu vin mereu pe pământ vindecător al omului cel plin de durerile lui, mamă. O, dacă ar vrea omul să ia jugul Meu, și să nu-l mai ducă pe al lui, mamă!

O, poporul Meu, îți mulțumesc, tată, că ai așternut la izvor masă pentru ca să primim pe oaspeți, fiule. Te învăț, tată, să te ferești, o, să te ferești de omul necunoscut, și să ai grijă cum înveți aceasta, căci Duhul Meu Cel din mijlocul tău îți descoperă ție. Amin.

Și acum, le dau pacea Mea celor ce au stat și au luat din izvorul Meu.

O, duhul cel blând al mamei Mele Fecioara să vă fie vouă har mare, fii și fiice care ați venit la izvor! O, tată, învățați ce este mângâierea și căutați s-o meritați. Ea se dă în dar, ea este Duhul Sfânt Mângâietorul. Credința și sfințenia vă aduc vouă pe Duhul Sfânt ca să vă mângâie. Veniți la izvor ca să vă mângâi! Veniți, și învățați tot mai mult să meritați mângâierea aceasta, că voiește Dumnezeu să aveți în voi înțelepciunea cea de sus prin care Domnul Se desfată în om. Amin.

Mă aplec acum și mângâi pe cei ce au venit pentru întâia oară la izvor. Le dau cu duioșie cuvânt de mângâiere și le spun lor: fiți credincioși, căci diavolul cel viclean nu poate peste cei ce știu să creadă cu statornicie. Fiți vase purtătoare de credință sfântă, și Eu voi turna în voi ca să aveți și ca să vă mângâiați prin harurile credinței. Învățați tot mai sfânt cum să umblați cu cuvântul Meu și cum să-l împliniți și cum să vă feriți de farisei, căci ei sunt slabi și fricoși și se tem de cei credincioși, fiindcă cei credincioși sunt mari înaintea Mea și sunt mari pe pământ. Fiți plini de duhul ascultării, și nici un vrăjmaș să nu vă despartă de dragostea Mea. Amin.

Pace vouă, celor ce veniți la izvor, și iarăși vă voi da vouă cuvântul Meu și voi veni cu el după voi ca să creșteți prin el și să fiți plăcuții Mei. Amin.

O, pace ție, popor de la izvor, căci tu ești unealta Mea și calea Mea spre cei ce sunt și spre cei ce vin, și ești mângâierea Mea și ești doctoria Mea în dureri, căci sunt tare îndurerat, fiule! O, rămâi în iubirea Mea, rămâi mângâierea Mea în dureri! O, rămâi în durerea Mea, poporul Meu, și fii asemenea Mie în durere, și vom lucra cărare pentru răbdare și pentru bucuria cea de după ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, e dulce cuvântul Meu peste om și e plin de iubire, iar iubirea vine de la răbdare când Eu grăiesc dulce cu omul, așteptându-l să poată, să vrea și să poată să aibă credincioșie pentru Mine, Cel atât de duios după om și după răscumpărarea lui de la dușmanul lui, căci satana, care s-a schimbat din înger în diavol din pricina căderii omului prin trufie, îi este omului dușman de șapte mii de ani, iar Eu, Domnul, grăiesc dulce cu omul și îl îmbiu pe el să se umple de dor și de trezie pentru întoarcerea lui în binele pe care Eu i l-am dăruit după ce l-am zidit după chipul și asemănarea Mea, dându-i apoi suflet viu ca să Mă bucur pe deplin de el, ca să Mă satur de iubirea lui apoi, căci de aceea l-a zidit Dumnezeu pe om.

Dulce îmi rostesc cuvântul, ca să rodească el în viața omului și să înțeleagă omul că are nevoie de Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer. Aș voi să-l fac pe om dulce ca și pe Mine, dar păcatul din el Mă umple de lacrimi, iar răbdarea îmi crește după om, și tot la fel și așteptarea, și aș vrea să fie drept cu Mine omul, aș vrea să-l înțeleptesc pe om ca să știe el apoi ce înseamnă Dumnezeu cu el și ce înseamnă el cu Dumnezeu.

O, nu poți, omule scump, căci scump te-am plătit ca să te întorc iarăși întru Mine, nu poți, tată, să fii tu oricum, și să mai fii și cu Dumnezeu. Apleacă-te, dar, ca să înțelegi și ca să vezi cum este Dumnezeu, și nu-ți cere tu mai puțin ție pentru El, căci El te-a zidit după chipul și asemănarea Sa și te-a voit ascultător ca să poți fi fiul Lui, iar El ție, tată.

O, nu se poate să fie omul mai mare ca Dumnezeu și să-L aibă pe Domnul de partea sa apoi. Eu am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, dar cele ce nu se văd sunt tot pentru om dacă omul învață întoarcerea sa la Dumnezeu. O, omule, tu de șapte mii de ani te naști pe pământ din păcat și din om aplecat spre păcat, dar Eu M-am născut din Duhul Sfânt și din Fecioară aplecată spre Dumnezeu cu duhul și cu trupul și cu sufletul ei, curate toate, pline de Dumnezeu, pline de cer și de dor de cer pe pământ. Ești mai mic ca Mine, omule, și îți spun aceasta ca să te deprinzi să Mă lași pe Mine să-ți fiu Stăpân, să fiu mai mare ca tine și să te ajut să te întorci la ziua facerii tale din Dumnezeu, să-ți pot Eu da ție o zi de facere și să Mă bucur apoi de frumusețea ta, după ce vei fi după chipul și asemănarea Mea prin iubirea Mea cu care dau să te zidesc și prin iubirea ta deplină apoi pentru Ziditorul tău, căci Eu pot să te fac după chipul și

asemănarea Mea dacă te lași în mâna Mea cea făcătoare, în cuvântul Meu cel plin de duhul facerii omului, plin de nașterea de sus a omului născut din om.

Omul trebuie zidit din nou, căci din om nu este bine zidit. Omul trebuie zidit de Dumnezeu, nu de om. Eu de aceea am venit cuvânt pe pământ acum, și cu toate uneltele facerii am venit și sunt gata să-i dau omului naștere de sus ca să fie de sus apoi, căci omul este făcut numai din păcat, și numai la păcat trage, dar trebuie să grăiesc cu el mai întâi și să Mă creadă ce-i spun și să nu facă ce a făcut Adam în rai când îi grăiam lui cum să asculte în grădina făcută de Mine lui. El însă s-a lăsat spre cădere din ascultare și apoi s-a îndulcit cu neascultarea și a căzut prin ea din rai, căci păcatul cel de șapte mii de ani al omului nu este altul decât neascultarea, care s-a făcut trufie în om și apoi păcat.

M-am așezat acum două mii de ani în pânțele de Fecioară cu puterea Duhului Sfânt, Care S-a făcut cuvânt și înger înaintea mamei Mele Fecioara, făcând-o pe ea ascultătoare glasului din cer peste ea, și iată ascultare de la om înaintea lui Dumnezeu! A căutat Dumnezeu să repare atunci tot ce omul a stricat la început în rai prin neascultare, prin duhul trufiei lui față în față cu Ziditorul lui. Îndărătnicia lui cea de atunci s-a făcut apoi păcat din urmaș în urmaș până azi și nu poate singur omul să-și repare greșeala prin care cade, cade mereu din Dumnezeu, și Dumnezeu din el. Am așteptat cu Tatăl plinirea vremii cea scrisă în Scripturi și iarăși Tatăl M-a trimis pe pământ. Stau învăluit în cuvânt înaintea omului și îi grăiesc ca și lui Adam în rai. O, nu mai fă, omule scump, nu mai fă, tată, ca și Adam în rai! El nu Mă vedea, fiindcă îmi era milă de el și drag de el și nu voiam să-l înfricoșez sau să-l fac să se simtă mic și timid înaintea Mea, căci îl iubeam, dar el nu Mă vedea, însă glasul Meu îl însoțea și îi grăiam lui așa cum azi grăiesc cu poporul Meu de pe pământ, poporul Meu cel credincios. Când Eu Mă arăt omului, Mă arăt pentru necredința lui, pentru neascultarea lui, sau pentru ca să-i întăresc credința și ascultarea, dar cei credincioși, care Mă au în ei Stăpân al lor, le dau lucrul Meu cel cu ascultare, căci ascultarea este pentru cei credincioși, dimpreună cu duhul proorociei, precum vederea celor tainice ale Mele este pentru cei necredincioși și îndoielnici, care trebuie judecați pentru necredința lor, și așa grăiesc Eu cu omul, după cum stă el înaintea Mea, înaintea Celui ce vede de aproape și de departe pe om. O, nu vreau să-l înfricoșez pe om cu vederea slavei ființei Mele, dar vreau să aibă el frică de Dumnezeu, căci vai celui ce nu se teme de Domnul, măcar cât îngerii Săi, care cu frică iau aminte la toate lucrările Lui cu ei!

Am stat cu duh de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara în grădinile Mele cu tine, poporul Meu de la izvor. Au stat plini de fior sfânt cei ce s-au adunat la sărbătoare. Duhul Sfânt a prins putere prin credința lor și i-a atins pe mulți în adâncul ființei lor, iar tu ești turma Mea mititică, dar cu care Eu stau înaintea celor ce vin după Mine, așa cum stăteam cu mânuța Mea de ucenici acum două mii de ani înaintea celor ce veneau după Mine când Eu Mă purtam din loc în loc ca să las urmele Mele peste inimile multora și să Mă dovedesc înaintea lor Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit de la Tatăl la om, așa cum era scris în prooroci să împlinesc. O, e mare mângâiere pentru Mine când pot grăi pe pământ cu omul, când Mă aude omul că grăiesc. O, ferice și iar ferice de cei ce, nevăzându-Mă când le grăiesc, îmi cred al Meu glasul și cuvântul acesta, și aceia vor vedea pe Dumnezeu pentru inima lor curată cu credința, curată cu dorul de Dumnezeu prin mersul cel greu pe pământ al Domnului și al omului!

O, mamă a Mea, sărbătoarea ta a născut înaintea Mea iubire în inimi în ziua aceasta de strângere la izvor a celor ce cu dor au venit. Cei ce s-au deprins să aștepte serbările cerului în grădinile colinei Mele de azi, aici, lângă ieslea cuvântului Meu, aceia vin cu dor și cu fior, și alții se adaugă și vin, și tot vin, o, și cât aș vrea să se aprindă focul Meu în ei, în mulți, mamă, și să-l dea ei pe pământ din loc în loc așa cum Eu îl deșert aici ca să Mă împart cu el, ca să se aprindă el în dorul inimii celor ce vin la izvor ca să ia din el, mamă. Dorul Meu este să-l fac ca pe Mine pe om, iar răbdarea Mea crește ca și așteptarea Mea după om, mamă. Îmi crește însă și durerea, și mult îmi crește ea, căci cel răbdător și așteptat de Mine e greoi la mers și la împlinirea împărăției

Mele în el, mamă. Eu însă am nădejde, și am lăsat cuvânt de Duh Sfânt pe pământ ca să rămână peste cei credincioși nădejdea, să rămână peste ei credința, nădejdea și dragostea, căci dacă nădejdea rămâne ea naște credință, și amândouă se fac și una pe alta se zidesc dragoste în om, mamă, numai să fie ele cale a omului spre cer, și nu prilej de mulțumire ca să-l țină pe loc pe om, ci mult lucrătoare să fie ele și culme a mântuirii omului prin truda lui pentru mântuirea lui, mamă. Amin, amin, amin.

– *O, Fiule Doamne, iubirea Ta pentru om e tot o rană, Fiule scump! O, de ar înțelege, măcar cei cărora le grăiești la căutarea lor după cuvântul Tău de azi, de ar înțelege ei durerea acestei rane a iubirii Tale, ca să se așeze ei lângă ea și să se facă ei asemenea Ție, Doamne și Fiule al meu!*

Cobor în inimioarele voastre și grăiesc vouă, celor ce ați stat cu dor și cu aplecare înaintea slavei Domnului în ziua mea de serbare când m-am înălțat de pe pământ la cer pe brațele Fiului meu, Iisus Hristos. O, deschideți-vă inimioarele! Duhul meu de mamă voiește să facă bucurie Fiului meu îndurerat de la depărtarea de El a omului. Grăiesc vouă cu aplecare și vă îndemn să învățați de la mine ce înseamnă Dumnezeu în om, Dumnezeu cu omul pe pământ. O, El nu Se poate desfăta cu voia Sa și cu lucrarea Sa în cel neîmplinit în iubire și în jertfă. Trupul omului trebuie să fie templu lui Dumnezeu, biserică sfințită și împodobită pe dinăuntru și pe dinafară de însăși voia și mâna Domnului, așa cum cerul este împodobit cu sfinții și cu îngerii și cu toate podoabele cerești. Vin după voi cu carul slavei Domnului, cu cuvântul Său cel purtat de îngeri pe calea dintre cer și pământ și până la inima omului, căci ați fost la izvor și ați luat din el, și încă iarăși vă dau. Urechea este calea care vă duce la inimă cuvântul cel de sus rostit, și apoi trupul se face slujitor statului Domnului în el, iar voi faceți-vă biserică Fiului meu și Duhului Său, voi, fii și fiice care ați băut din apa Lui, din izvorul Lui! Luați-L în voi cu toată lucrarea Sa cea de la Tatăl dată pentru învierea omului în zilele acestea de venire a Sa iarăși de la Tatăl la om! Cartea Sa cea de azi este deschisă de însăși mâna Sa, și El Se așează mereu în ea cu cuvântul Său pâine caldă și vă călăuzește prin el la toată voia Sa, cu care trebuie să stea omul înaintea Sa. Voi, cei ce vă alăturați rând pe rând credinței în venirea cea de azi a Fiului meu Iisus Hristos, deschideți-vă inimile ca să coboare El în ele voia Sa, înțelepciunea Sa și mersul Său! Împodobiți-vă cu duhul ascultării și faceți tot ce vă spune Fiul meu, ca să facă El din voi făptură nouă în mijlocul celor morți de pe pământ, morți față de Domnul! O, aduceți-vă Lui jertfă de ascultare, că nu poate omul să placă Domnului fără ascultare de tot cuvântul Său cel plin de dor după om! Vă îndemn cu duh de mamă, sfințiți-vă! Și ca să vă sfințiți, feriți-vă de multa mână a omului lumesc. Faceți-vă pe cât puteți hrana curată și folosiți-vă mânuțele voastre pentru cele ce pregătiți ca să mâncați. Mâncați de la mama voastră, pe care Dumnezeu i-a dat-o omului de hrană când l-a așezat în Eden. Pământul este sânul din care voi trebuie să mâncați. O, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați de la animal sau de la pasăre! Mâncați de la Dumnezeu, mâncați așa cum El i-a spus omului să mănânce când l-a așezat în rai, că e vremea să vină Domnul în toată slava Sa, și nu este pregătit omul, iar păcatele de pe el sunt necurățate, căci postul și rugăciunea stau departe de dragostea omului. O, faceți-vă pâine cu mânuțele voastre, căci pâinea este fața lui Hristos, și să n-o luați făcută de mâini necurățate de păcat și de necredință și de nepăsare de Dumnezeu în om! Luați calea sfințeniei și îngrijiți-o voi apoi, și voi între voi pentru voi, cei credincioși ai Fiului meu, și nu lăsați lumea să vă slujească vouă. O, căutați credincioșia cea pentru Fiul meu și sfințiți-vă pentru El, căci oamenii cei fără de Dumnezeu ating rodul păcatului lor în toate câte voi luați de la prăvăliile lor ca să mâncați. O, când mâncați aduceți-vă aminte că nu e bine pe pământ și că e numai păcat pe pământ și e scoarță groasă pe pământ păcatul. De veți vrea și mă veți asculta vă veți așeza viața în sfințenie, și trupul la fel, și apoi înțelegerea celor de sus va veni peste voi și vă va învăța umilința Domnului, căci omul nu are umilință din pricina firii lui de om. O, înveșmântați-vă trupul cu podoabe sfinte, cu strai plăcut Domnului și îngerilor Lui și sfinților Lui! Nu purtați, nu mai

purtați hăinuțe strâmte și mici și în fel de fel de culori, căci necuvioșia cea pentru îmbrăcăminte îmbolnăvește omul, și om pe om se trage spre păcat de la păcatul necuvioșiei, și vai celor prin care vine sminteala, așa a spus Fiul meu, Iisus Hristos! Este scris în Scripturi și în prooroci despre cei ce sunt împotriva Domnului, disprețuind privirea slavei Lui, și a căror înfățișare mărturisește împotriva lor. E multă, multă mândria omului, dar ea va fi pogorâtă, iar semeția celor mândri va fi strivită în ziua când Domnul va fi înălțat și când oamenii vor intra în crăpăturile pământului de frica și de strălucirea slavei Lui. Vine ziua când numai Domnul va străluci, și va păli toată strălucirea podoabelor oamenilor, și ei vor fi smeriți sub bătaia Domnului. O, e prea mândră, prea mândră femeia pe pământ, și privirea ei nu mai are sfială pe pământ înaintea nimănui, dar scris este în Scripturi că Domnul va pleșuvi capul celor ce atât de mândre umblă și va descoperi goliciunea lor, și în ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, cercei, brățări, pânze subțiri, cingători și tăblițe, lănțișoare și cununi, talismane și veșminte de sărbătoare, mantii și șaluri, oglinzi și pânzeturi, și va fi atunci în loc de miresme putregai, și în loc de cingători frânghie; în loc de cărlionți făcuți cu fierul va fi pleșuvie; în loc de veșminte scumpe vor fi zdrențe, și, în sfârșit, în loc de frumusețe va fi atunci pecete de robie, și goală va fi pe pământ cea împodobită până atunci. Vă învăț ca o mamă, așa cum Scripturile vă învață; deschideți-le și învățați din ele, căci Duhul Domnului a grăit prin prooroci și a făcut trezire mare peste semeția omului, numai să se uite omul în cuvântul Duhului Cel învățător peste oameni, ca să ia omul din el viața cea împotriva morții. O, luptați-vă, luptați-vă cu dragoste multă împotriva oricărei înfățișări care va fi pedepsită, și învățați-le pe cele ce sunt pentru sfinți înaintea Celui ce vă învață sfințenia, căci El a spus că fără de sfințenie nimeni nu-L va vedea pe El. Vine vaiul pe pământ, vine durerea ca plată a păcatelor și vor fi dureri fără de alin pentru fiecare păcat. Aruncați-vă în brațul Domnului! Luați de la El puteri ca să-L iubiți pe El, urmând povața Lui cea pentru sfinți! O, fii și fiice, lepădați plăcerile, și să vă fie plăcută sfințenia, căci ea vă va mântui! Amin.

Vă prind acum sub mantia mea și pe voi, fiice credincioase, care ați venit pentru prima oară la izvorul Fiului meu. Ați venit cu dor din cetatea Clujului ca să beți din râul vieții, din cuvântul Fiului meu și ca să pășiți cu pasul pe pământul cel binecuvântat, pe care Domnul l-a sortit al Lui și al slujitorilor cuvântului Lui cel de azi în mijlocul neamului român. Am stat cu ocrotire peste corăbioara cu care ați plutit până la izvor. O, am în cetatea Clujului pe unsul Fiului meu, pe cel întemnițat acum între cei ce se simt stăpâni peste noroadele care rătăcesc fără păstor, căci așa arată turma cea de azi. O, îl țin în lanțurile necredinței lor, a nepăsării lor de Dumnezeu și de oameni, așa îl țin pe cel plăcut Fiului meu, și pe care El l-a ales martor al înnoirii bisericii Lui, căci biserica lor nu calcă pe urmele Fiului meu. O, aprindeți făclia inimilor voastre și puneți în ele focul iubirii de Dumnezeu și faceți-vă vase purtătoare de iubire pentru El, dar intrați sub duhul învățăturii sfinte ca să vă îmbrăcați în sfințenie apoi și ca să strigați curat la Dumnezeu pentru dezlegarea celui legat de cei necredincioși, căci duhul cel rău al invidiei și al slavei deșarte face mai rău decât cel de acum două mii de ani, când căpeteniile și fariseii au dat să pună sub obroc lumina care coborâse din cer, pe Fiul meu și învățătura Lui de Duh Sfânt peste noroadele fără de păstor. O, faceți-vă ucenițe sfinte cu viața, cu mintea și cu purtarea și călugăriți-vă viața, sfințindu-o în însuși trupul vostru, dar fără de înțelepciunea cea de sus nu veți putea voi. Ați venit la izvor o turmă de inimioare. O, creșteți și vă înmulțiți și rugați-vă Fiului meu să ia de pe pământ duhul trufiei omului și să-l arunce departe de om, căci omul este trufaș. Cel ce voiește să scape de păcatul trufiei iată ce să facă: să creadă întru totul și prin toate că nu alții au nevoie de el, și că el are nevoie de toți cei din jurul lui ca să-l sprijine, iar pe calea cea cu Fiul meu pe ea este și mai cu putere această taină sfântă pentru om, taina lepădării de sine a omului, și prin care omul poate să urmeze pe urmele pașilor Fiului meu, Iisus Hristos. Amin. O, pace vouă, celor ce ați venit acum din cetatea Clujului pentru prima oară la izvorul de cuvânt al Fiului meu! Căutați cu dor să vă dezbrăcați de omul cel vechi și să vă

îmbrăcați în făptura cea nouă prin har. Omorâți din voi și din calea voastră lucrarea și cursa lui satana. Cercetați-vă aluatul și căutați cu sfințenia prin învățătura Fiului meu. Cel ce nu poate, să se lase ajutat, ca să fie apoi curat în lucrare și în credință și în iubire. Cereți credință, cereți darul credinței la Cel ce vă poate naște de sus, din cuvântul Său și cereți râvnă sfântă, și toate le veți lua de la El dacă veți iubi sfințenia și umilința de duh, podoabe cerești pentru cei duhovnicești pe pământ. Binecuvântată să vă fie râvna inimilor voastre pentru cele cerești în voi! O, dați-vă inima locaș Duhului Sfânt și harurilor Lui, căci omul trebuie să fie zidit de Dumnezeu, și așa cum El lucrează pentru nașterea de sus a omului. Această lucrare de cuvânt este râul pe care vor pluti pe deasupra mâniei zilei Domnului toți cei care cu umilință și cu ascultare stau înaintea Lui pentru biruința Lui, care vine cu El. Pace vouă, și multă înviere să luați de la El și numai de la El! Aveți nevoie de multă, multă înviere. Luați-o din cuvântul Său. De câte ori veți dori cereți ajutorul Lui și veniți la izvor ca să învățați venirea la El și învierea, căci are Domnul fii așezați la lucru sfânt pentru învierea multora, precum este scris în Scripturi despre cei ce vor cerceta pe Domnul și va crește în ei înțelepciunea, și ei se vor lămurii, se vor albi și vor intra cu Domnul, și apoi vor împărți multora calea Domnului, calea pe care omul se întoarce acasă, se întoarce la Domnul. Amin.

O, Fiule Doamne, mare m-am făcut acum în cuvânt. Am dat să trezesc din neîmplinire pe cei ce nu știu ce este păcatul semeției omului, căci turma îți este pribeagă, pribeagă, Fiule scump, și n-are cine să-i arate pășunea și pe Păstorul ei. Te rog în ziua mea de serbare, Te rog dă har și credință și umilință pentru ascultare celor ce au stat la învățat în ziua aceasta, și mai vărtos celor ce au venit pentru întâia oară la izvor! Fără Tine, fără sprijinul Tău nimeni nu poate lua și purta de la Tine, căci omul este neputincios și departe de Tine cu înțelepciunea sa, dar Tu ești cuvântul Tatălui și pe toți voiești să-i atragi la Tatăl ca să-L mângâi pe El în rana Sa cea de la căderea omului, și în rana Ta, la fel ca a Tatălui Nostru, o, Fiule scump. La fel ca rana Ta este și a mea. O, pace Ție în mijlocul celor ce Te înțeleg și îți cunosc venirea și lucrul Tău de azi cu ei pentru învierea multora! Mila mea pentru Tine se face milă peste cei ce Te caută ca să Te afle, iar eu am dat azi învățătură de înviere, peste care Tu să pui har celor ce au ascultat cuvântul Nostru cel de azi, iar harul să rodească în cei ce vin ca să se facă fii și fiice ale învierii, ale venirii Tale, Doamne, Fiule Care vii. Amin, amin, amin.

– O, fii și fiice care ați stat în duh de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara aici, la izvorul Meu de cuvânt, deschideți-vă pentru înțelepciunea cea de sus a tainelor cerești pe pământ! Fiți sărbătoarea Domnului între oameni ca să vă sărbătorească cerul pe pământ fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, care caută prin întuneric pe Domnul și nu-L află, căci calea Lui este lumina, și El este calea. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, lasă-te, tată, tot mai tare, tot mai mult spre marea cea mare a înțelepciunii lui Dumnezeu de peste tine în zilele acestea, căci marea va da cu multul, tot mai mult peste margini curând, curând și tot mereu, și va fi pleșuvit capul cel trufaș al fiilor oamenilor, căci ei vor da cu ochii de slava Mea, de măreția Mea în cei credincioși venirii Mele de azi, vestită prin prooroci să fie ea în zilele acestea, iar Eu te țin pe tine în mâna Mea martor, căci viața și ascultarea ta lângă Mine îmi slujesc și îmi vor sluji ca să vin, și pic cu pic Eu voi birui cu toată lucrarea Mea, cu care de la Tatăl am venit ca s-o împlinesc pe pământ cu cei credincioși, cu cei mici, nu cu cei trufași și făloși, ci cu cei mici și credincioși, și în care Eu stau cu împărăția Mea, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28-08-2009